

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2394 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. decembra 2017

o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Uredbi (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ so določeni harmonizirana pravila in postopki za lažje sodelovanje med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o čezmejnem varstvu potrošnikov. Člen 21a Uredbe (ES) št. 2006/2004 predvideva pregled učinkovitosti navedene uredbe in njenih operativnih mehanizmov. Na podlagi takega pregleda je Komisija prišla do zaključka, da Uredba (ES) št. 2006/2004 ne zadošča za učinkovito obravnavo izzivov v zvezi z izvrševanjem na enotnem trgu, vključno z izzivi na enotnem digitalnem trgu.
- (2) V sporočilu Komisije z dne 6. maja 2015 z naslovom „Strategija za enotni digitalni trg za Evropo“ je bila kot ena od prednostnih nalog navedene strategije opredeljena potreba po okrepitvi zaupanja potrošnikov s hitrejšim, prožnejšim in skladnejšim izvrševanjem pravil o varstvu potrošnikov. V sporočilu Komisije z dne 28. oktobra 2015 z naslovom „Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo“ je bilo ponovno poudarjeno, da bi bilo treba izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu potrošnikov nadalje okrepiti s preoblikovanjem Uredbe (ES) št. 2006/2004.
- (3) Zaradi neučinkovitega izvrševanja v primerih čezmejnih kršitev, tudi kršitev v digitalnem okolju, se trgovci izvrševanju lahko izogibajo s preseljevanjem znotraj Unije. To prav tako povzroča izkrivljanje konkurence v razmerju do trgovcev, ki spoštujejo zakone in spletno ali nespletno poslujejo v domači državi ali v tujini, ter tako neposredno škodi potrošnikom in spodkopava zaupanje potrošnikov v čezmejne transakcije in notranji trg. Za odkrivanje, preiskovanje in odrejanje prenehanja ali prepovedi kršitev iz te uredbe, je torej potrebna večja stopnja harmonizacije, ki vključuje uspešno in učinkovito sodelovanje pri izvrševanju med pristojnimi javnimi izvršilnimi organi.

⁽¹⁾ UL C 34, 2.2.2017, str. 100.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. novembra 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. novembra 2017.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov) (UL L 364, 9.12.2004, str. 1).

- (4) Z Uredbo (ES) št. 2006/2004 je bila po vsej Uniji vzpostavljena mreža pristojnih javnih izvršilnih organov. Potrebno je učinkovito usklajevanje med različnimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v tej mreži, in drugimi javnimi organi na ravni držav članic. Usklajevalno vlogo enotnega povezovalnega organa bi bilo v vsaki državi članici treba zaupati javnemu organu. Navedeni organ bi moral imeti zadostna pooblastila in potrebne vire za opravljanje te ključne vloge. Vsako državo članico se spodbudi, naj na podlagi te uredbe enega od pristojnih organov določi za enotni povezovalni organ.
- (5) Potrošnike bi bilo treba zaščititi tudi pred kršitvami iz te uredbe, ki so že prenehale, vendar pa se lahko njihovi škodljivi učinki še nadaljujejo. Pristojni organi bi morali v prihodnje imeti potrebna minimalna pooblastila za preiskovanje in odrejanje prenehanja takšnih kršitev ali njihove prepovedi za vnaprej, da se ne bi ponavljale, s tem pa bi se zagotavljala visoka raven varstva potrošnikov.
- (6) Pristojni organi bi morali imeti minimalen sklop pooblastil za preiskovanje in izvrševanje, da bi izvajali to uredbo, med seboj sodelovali hitreje in učinkoviteje, trgovce pa odvrčali od kršitev iz te uredbe. Ta pooblastila bi morala zadostovati za učinkovito spoprijemanje z izzivi, povezanimi z izvrševanjem pri e-trgovanju in v digitalnem okolju, in za preprečevanje izkoriščanja vrzeli v sistemu izvrševanja s strani trgovcev, ki ne ravnajo skladno s predpisi, s preseljevanjem v države članice, katerih pristojni organi niso opremljeni za spoprijemanje z nezakonitimi praksami. Ta pooblastila bi morala omogočiti državam članicam, da zagotovijo, da si bodo pristojni organi lahko merodajno izmenjevali potrebne informacije in dokaze ter dosegali učinkovito izvrševanje na enakovredni ravni v vseh državah članicah.
- (7) Vsaka država članica bi morala zagotoviti, da bodo vsi pristojni organi v njeni jurisdikciji imeli vsa minimalna pooblastila, ki so potrebna, da se doseže pravilna uporaba te uredbe. Vendar pa bi države članice morale imeti možnost, da se odločijo ne podeliti vseh pooblastil vsakemu prisojnemu organu, če se lahko vsako od teh pooblastil v zvezi s katero koli kršitvijo iz te uredbe izvaja učinkovito in po potrebi. Prav tako bi morale lahko države članice imeti možnost, da se v skladu s to uredbo odločijo nekatere naloge prenesti na imenovane organe ali podeliti pristojnim organom pooblastilo za posvetovanje s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali z drugimi zadevnimi osebami o učinkovitosti zavez, ki jih predlaga trgovec za prenehanje kršitve iz te uredbe. Vendar države članice nikakor ne bi smele biti obvezane v uporabo te uredbe vključevati imenovanih organov ali predpisovati posvetovanj s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali z drugimi zadevnimi osebami o učinkovitosti zavez, ki jih predlaga trgovec za prenehanje kršitve iz te uredbe.
- (8) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da na lastno pobudo uvedejo preiskave ali začnejo postopke, če za kršitve iz te uredbe izvejo kako drugače kot na podlagi pritožb potrošnikov.
- (9) Pristojni organi bi morali imeti dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov ali informacij, povezanih z vsebino preiskave ali usklajenih preiskav potrošniških trgov, da ugotovijo, ali se je kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov zgodila ali se dogaja, in zlasti da odkrijejo odgovornega trgovca, ne glede na to, kdo ima zadevne dokumente, podatke ali informacije, ter ne glede na njihovo obliko ali format, nosilec ali kje so shranjeni. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od tretjih oseb v digitalni vrednostni verigi neposredno zahtevajo predložitev vseh relevantnih dokazov, podatkov in informacij v skladu z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter v skladu z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov.
- (10) Pristojni organi bi morali imeti za namene ugotavljanja, ali se je kršitev iz te uredbe zgodila ali se dogaja, možnost, da od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v svoji državi članici ali od vsake fizične ali pravne osebe, vključno – na primer – s ponudniki plačilnih storitev, ponudniki internetnih storitev, telekomunikacijskimi operaterji, registri in regulatorji domen ter ponudniki storitev gostovanja, zahtevajo vse relevantne informacije.
- (11) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da opravijo potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem, in pooblastilo za vstop v kateri koli prostor, zemljišče ali prevozno sredstvo, ki ga trgovec, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, uporablja za svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

- (12) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da od vsakega predstavnika ali člana osebja trgovca, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, zahtevajo pojasnila o dejstvih, informacijah, podatkih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet inšpekcijskega pregleda, in da odgovore tega predstavnika ali člana osebja zabeležijo.
- (13) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da preverijo skladnost z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov in pridobijo dokaze o kršitvah iz te uredbe, vključno s kršitvami, ki se zgodijo med nakupom blaga ali storitev oziroma po njem. Pristojni organi bi zato morali imeti pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa, vključno, kadar je to potrebno, s skrivno identiteto, da bi odkrili kršitve iz te uredbe, kot je zavračanje izvajanja pravice potrošnika do odstopa pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, in pridobivanje dokazov. To pooblastilo bi moralo zajemati tudi pooblastilo za izvajanje inšpekcijskih pregledov, opazovanje, preučevanje, razstavitev ali preskus izdelka ali storitve, ki ga za navedene namene kupi pristojni organ. Pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa bi lahko zajemalo tudi pooblastilo za pristojne organe za zagotavljanje vračila morebitnih že plačanih zneskov, kadar takšno vračilo ni nesorazmerno in je tudi sicer skladno s pravom Unije in nacionalnim pravom.
- (14) Pristojni organi bi morali imeti zlasti v digitalnem okolju možnost, da hitro in učinkovito ustavijo kršitev iz te uredbe, zlasti kadar trgovec, ki prodaja blago ali storitev, prikrije svojo identiteto ali se preseli znotraj Unije ali v tretjo državo, da bi se izognil izvrševanju. Kadar obstaja tveganje resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov, bi v skladu z nacionalnim pravom pristojni organi morali imeti možnost, da sprejmejo začasne ukrepe, tudi omejitve ali onemogočanje dostopa do spletnega vmesnika ali odreditev izrecnega prikaza opozorila potrošnikom pri dostopanju do spletnega vmesnika. Vmesni ukrepi ne bi smeli presežati tistega, kar je potrebno za doseganje njihovega cilja. Poleg tega bi pristojni organi morali imeti pooblastilo, da odredijo izrecen prikaz opozorila za potrošnike, kadar dostopajo do spletnega vmesnika, ali da odredijo odstranitev ali spremembo digitalne vsebine, če nezakonite prakse ni mogoče ustaviti na drug učinkovit način. Taki ukrepi ne bi smeli presežati tistega, kar je potrebno za doseganje cilja, da se ustavi ali prepove kršitev iz te uredbe.
- (15) Zaradi uresničevanju cilja te uredbe, ob hkratnem poudarku na pomenu pripravljenosti trgovcev do ravnanja v skladu z zakonodajo Unije o varstvu potrošnikov in odpravljanja posledic njihovih kršitev iz te uredbe, bi morali pristojni organi imeti možnost, da se s trgovcem dogovorijo o zavezah, ki vključujejo korake in ukrepe, ki jih mora trgovec sprejeti v zvezi s kršitvami, zlasti za njihovo prenehanje.
- (16) Kazni za kršitve zakonodaje o varstvu potrošnikov so pomemben del sistema izvrševanja, saj imajo neposreden učinek na to, v kolikšni meri javno izvrševanje deluje odvračilno. Ker nacionalni kaznovalni režimi pri kršitvah ne dopuščajo vselej upoštevanja čezmejne razsežnosti kršitve, bi morali imeti pristojni organi najmanj pooblastilo za izrekanje kazni za kršitve iz te uredbe. Od držav članic se ne bi smelo zahtevati, da vzpostavijo nov kaznovalni režim za kršitve iz te uredbe. Namesto tega bi države članice od pristojnih organov morale zahtevati, da uporabijo veljavni režim, ki se uporablja za enake notranje kršitve, po možnosti ob upoštevanju dejanske razsežnosti in obsega zadevne kršitve. Ob upoštevanju ugotovitev iz poročila Komisije o preverjanju ustreznosti potrošniškega in trženjskega prava se lahko zdi potrebno, da se okrepi raven kazni za kršitve zakonodaje Unije o varstvu potrošnikov.
- (17) Potrošniki bi morali imeti pravico do pravnega sredstva za povrnitev škode, povzročene s kršitvijo iz te uredbe. Odvisno od primera bi moralo pooblastilo pristojnih organov, da od trgovca na njegovo pobudo prejmejo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve iz te uredbe, ali da v ustreznih primerih skušajo od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve, prispevati k odstranjevanju negativnih posledic čezmejnih kršitev za potrošnike. Taka povrnitev škode lahko med drugim vključuje popravilo, zamenjava, znižanje cene, prenehanje pogodbe ali povračilo zneska, plačanega za blago ali storitev, kot je primerno za ublažitev negativnih posledic kršitve iz te uredbe za prizadetega potrošnika, v skladu z zahtevami iz prava Unije. To ne bi smelo posegati v pravico potrošnika, da po ustreznih poteh uveljavlja pravna sredstva. Pristojni organi bi morali v ustreznih primerih potrošnike, ki trdijo, da so bili s kršitvijo iz te uredbe oškodovani, po ustrezni poti seznaniti, kako zahtevati odškodnino na podlagi nacionalnega prava.

- (18) Izvajanje pooblastil pri uporabi te uredbe bi moralo biti sorazmerno in primerno glede na naravo in skupno dejansko ali morebitno škodo zaradi kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Pristojni organi bi morali upoštevati vsa dejstva in okoliščine primera ter izbrati najprimernejše ukrepe, ki so bistveni za obravnavo kršitve iz te uredbe. Ti ukrepi bi morali biti sorazmerni, učinkoviti in odvračilni.
- (19) Izvajanje pooblastil pri uporabi te uredbe bi moralo biti tudi v skladu z drugim pravom Unije in nacionalnim pravom, zlasti z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli temeljnih pravic. Države članice bi morale v nacionalnem pravu še naprej prosto določati pogoje in omejitve za izvajanje pooblastil, v skladu s pravom Unije. Če je denimo v skladu z nacionalnim pravom za vstop v prostore fizičnih in pravnih oseb potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa zadevne države članice, bi bilo treba pooblastilo za vstop v te prostore uporabiti šele po pridobitvi takšnega predhodnega dovoljenja.
- (20) Države članice bi morale imeti možnost, da se odločijo, ali pristojni organi navedena pooblastila izvajajo neposredno v okviru lastne pristojnosti, ob pomoči drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov, z navodilom imenovanim organom, ali z zahtevkom, naslovljenim na pristojna sodišča. Zagotoviti bi morale, da se navedena pooblastila izvajajo učinkovito in pravočasno.
- (21) Pristojni organi bi morali pri odzivanju na prošnje, predložene prek mehanizma medsebojne pomoči po potrebi uporabiti tudi druga pooblastila ali ukrepe, ki so jim na voljo na nacionalni ravni, vključno s pooblastilom za začetek kazenskega pregona ali za podajo predloga za kazenski pregon. Zelo pomembno je, da imajo sodišča in drugi organi, zlasti tisti, ki sodelujejo v kazenskem pregonu, potrebna sredstva in pooblastila za učinkovito in pravočasno sodelovanje s pristojnimi organi.
- (22) Uspešnost in učinkovitost mehanizma medsebojne pomoči bi bilo treba izboljšati. Zahtevane informacije bi bilo treba zagotoviti v okviru rokov, določenih v tej uredbi, tako kot bi bilo pravočasno treba sprejeti potrebne preiskovalne in izvršilne ukrepe. Pristojni organi bi morali na prošnje za informacije in izvrševanje odgovarjati v predpisanih rokih, razen če ni dogovorjeno drugače. Obveznosti pristojnega organa v okviru mehanizma medsebojne pomoči bi morale ostati nespremenjene, razen če je verjetno, da bi bilo z izvršilnimi ukrepi in upravnimi odločbami, sprejetimi na nacionalni ravni zunaj mehanizma medsebojne pomoči, zagotovljeno hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. Upravne odločbe bi bilo treba v tem oziru razumeti kot odločbe, s katerimi se uveljavljajo ukrepi, sprejeti za prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. V takšnih izjemnih primerih bi morali pristojni organi imeti pravico, da prošnji za izvršilne ukrepe, predloženi preko mehanizma medsebojne pomoči, tudi ne ugodijo.
- (23) Ko se pojavijo težave, bi morala biti Komisija bolj sposobna usklajevati in spremljati delovanje mehanizma medsebojne pomoči, izdati smernice, podati priporočila in izdati mnenja državam članicam. Komisija bi morala biti tudi bolj sposobna učinkovito in hitro pomagati pristojnim organom, da rešijo spore glede razlage njihovih obveznosti, ki izhajajo iz mehanizma medsebojne pomoči.
- (24) Ta uredba bi morala zagotoviti harmonizirana pravila, ki določajo postopke za usklajevanje preiskovalnih in izvršilnih ukrepov v zvezi z močno razširjenimi kršitvami ter močno razširjenimi kršitvami z razsežnostjo Unije. Z usklajenim ukrepanjem proti močno razširjenim kršitvam ter močno razširjenim kršitvam z razsežnostjo Unije bi moralo biti zagotovljeno, da bodo pristojni organi lahko izbirali najprimernejša in najučinkovitejša orodja za to, da se te kršitve ustavijo, ter v ustreznih primerih od odgovornega trgovca prejeli ali skušali pridobiti popravne zaveze v korist potrošnikov.
- (25) Kot del usklajenega ukrepanja bi morali zadevni pristojni organi usklajevati preiskovalne in izvršilne ukrepe ter se tako učinkovito spoprijeti z močno razširjeno kršitvijo ali močno razširjeno kršitvijo z razsežnostjo Unije in doseči njeno prenehanje ali prepoved. V ta namen bi morala med pristojnimi organi potekati izmenjava vseh potrebnih dokazil in informacij, zagotavljati pa bi bilo treba tudi potrebno pomoč. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, bi morali usklajeno sprejeti potrebne izvršilne ukrepe in tako doseči prenehanje ali prepoved navedene kršitve.

- (26) Sodelovanje posameznega pristojnega organa pri usklajenem ukrepanju in zlasti preiskovalni in izvršilni ukrepi, ki jih mora pristojni organ sprejeti, bi morali biti zadostni, da bi učinkovito obravnaval močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije. Od pristojnih organov, ki jih zadeva ta kršitev, bi bilo treba zahtevati, da sprejmejo zgolj tiste preiskovalne in izvršilne ukrepe, ki so potrebni za pridobitev vseh potrebnih dokazov in informacij o močno razširjeni kršitvi ali močno razširjeni kršitvi z razsežnostjo Unije in za prenehanje ali prepoved te kršitve. Vendar se pomanjkanje razpoložljivih virov pristojnega organa, ki ga zadeva ta kršitev, ne bi smelo šteti kot utemeljitev za nesodelovanje pri usklajenem ukrepanju.
- (27) Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije in ki sodelujejo pri usklajenem ukrepanju, bi morali imeti možnost, da v zvezi z isto kršitvijo ter istim trgovcem izvajajo nacionalne preiskovalne in izvršilne dejavnosti. Obenem pa bi morala obveznost pristojnega organa, da svoje preiskovalne in izvršilne dejavnosti v okviru usklajenega ukrepanja usklajuje z drugimi pristojnimi organi, ki jih zadeva ta kršitev, ostati nespremenjena, razen če je verjetno, da bi bilo z izvršilnimi ukrepi in upravnimi odločbami, sprejetimi na nacionalni ravni zunaj okvira usklajenega ukrepanja, zagotovljeno hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Upravne odločbe bi bilo treba v tem oziru razumeti kot odločbe, s katerimi se uveljavljajo ukrepi, sprejeti za prenehanje ali prepoved kršitve. Pristojni organi bi morali v takih izjemnih primerih imeti pravico sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloniti.
- (28) Kadar obstaja utemeljen sum, da se je zgodila močno razširjena kršitev, bi morali pristojni organi, ki jih zadeva ta kršitev, na podlagi dogovora sprožiti usklajeno ukrepanje. Pri odločanju, katere pristojne organe zadeva neka močno razširjena kršitev, bi bilo treba upoštevati vse relevantne vidike te kršitve, zlasti kje je sedež ali prebivališče trgovca, kje se nahaja njegovo premoženje, kje se nahajajo potrošniki, oškodovani zaradi domnevne kršitve, in kje ima zadevni trgovec prodajne točke, in sicer trgovine in spletna mesta.
- (29) Komisija bi morala tesneje sodelovati z državami članicami pri preprečevanju obsežnih kršitev. Zato bi Komisija morala obveščati pristojne organe o vsakem sumu kršitve iz te uredbe. Če Komisija, na primer na podlagi spremljanja opozoril, ki jih izdajo pristojni organi, utemeljeno sumi, da se je zgodila močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, bi morala prek pristojnih organov in enotnih povezovalnih organov, ki jih ta domnevna kršitev zadeva, državam članicam poslati uradno obvestilo z razlogi, ki utemeljujejo morebitno usklajeno ukrepanje. Zadevni pristojni organi bi morali na podlagi informacij, ki so jim na voljo ali zlahka dostopne, opraviti ustrezne preiskave. O rezultatih svojih preiskav bi morali uradno obvestiti druge pristojne organe, enotne povezovalne organe, ki jih zadeva ta kršitev, in Komisijo. Kadar zadevni pristojni organi ugotovijo, da te preiskave razkrivajo, da se morda dogaja kršitev, bi morali z ukrepi iz te uredbe sprožiti usklajeno ukrepanje. Usklajeno ukrepanje zaradi močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije bi morala vedno usklajevati Komisija. Država članica, za katero je očitno, da jo ta kršitev zadeva, bi se morala vključiti v usklajeno ukrepanje ter tako pomagati pri zbiranju vseh potrebnih dokazov in informacij o kršitvi in prispevati k njenemu prenehanju ali prepovedi. Kar zadeva izvršilne ukrepe, uporaba te uredbe ne bi smela vplivati na kazenski in sodni postopek v državah članicah. Upoštevati bi bilo treba načelo *ne bis in idem*. Če pa isti trgovec ponavlja enako dejanje ali opustitev, ki predstavlja kršitev iz te uredbe, ki je že bila obravnavana v izvršilnem postopku, zaključenem s prenehanjem ali prepovedjo te kršitve, bi bilo to kršitev treba šteti kot novo kršitev, ki bi jo morali obravnavati pristojni organi.
- (30) Zadevni pristojni organi bi morali sprejeti potrebne preiskovalne ukrepe za ugotovitev podrobnosti močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, zlasti identitete trgovca, dejanj ali opustitev, ki jih stori trgovec, in učinkov kršitve. Pristojni organi bi morali sprejeti izvršilne ukrepe, ki temeljijo na rezultatu preiskave. Po potrebi bi bilo treba izid preiskave in oceno močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije podati v skupnem stališču, dogovorjenem med pristojnimi organi držav članic, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ter ga nasloviti na trgovca, odgovornega za to kršitev. Skupno stališče ne bi smelo predstavljati zavezujoče odločitve pristojnih organov. Vendar pa bi bilo treba naslovniku omogočiti, da se izjavi o zadevah, ki so del skupnega stališča.

- (31) V kontekstu močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije bi bilo treba spoštovati pravico trgovcev do obrambe. V ta namen je treba trgovcu dati zlasti pravico do izjave in da med postopkom uporablja uradni jezik ali enega od uradnih jezikov, ki se uporabljajo v uradne namene v državi članici, v kateri ima trgovec sedež ali prebivališče. Prav tako je pomembno zagotoviti skladnost s pravom Unije o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij.
- (32) Zadevni pristojni organi bi morali v svoji jurisdikciji sprejeti potrebne preiskovalne in izvršilne ukrepe. Vendar učinki močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije niso omejeni na eno samo državo članico. Za obravnavanje teh kršitev ter njihovo prenehanje ali prepoved je zato potrebno sodelovanje pristojnih organov.
- (33) Učinkovito odkrivanje kršitev iz te uredbe bi bilo treba v primeru utemeljenega suma o takšnih kršitvah podpreti z izmenjavo informacij med pristojnimi organi in Komisijo, in sicer s izdajanjem opozoril. Komisija bi morala usklajevati delovanje izmenjave informacij.
- (34) Potrošniške organizacije imajo bistveno vlogo pri obveščanju potrošnikov o njihovih pravicah in pri njihovem ozaveščanju ter varstvu njihovih interesov, vključno z reševanjem sporov. Potrošnike bi bilo treba spodbujati k sodelovanju s pristojnimi organi, da bi se okrepila uporaba te uredbe.
- (35) Potrošniške organizacije in, v ustreznih primerih, združenja trgovcev bi morala imeti možnost, da bi pristojne organe obveščali o domnevnih kršitvah iz te uredbe in jim posredovali informacije, potrebne za odkrivanje, preiskovanje in ustavljanje kršitev, da bi lahko izrazili mnenje o preiskavah ali kršitvah in da bi pristojne organe obveščali o zlorabah zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.
- (36) Države članice bi morale za to, da se ta uredba pravilno izvaja, imenovanim organom, evropskim potrošniškim centrom, potrošniškim organizacijam in združenjem ter v ustreznih primerih združenjem trgovcev, ki imajo potrebno strokovno znanje, podeliti pooblastilo, da pristojnim organom relevantnih držav članic in Komisiji izdajo zunanja obvestila o domnevnih kršitvah iz te uredbe ter jim zagotavljajo potrebne informacije, s katerimi razpolagajo. Države članice pa bi lahko iz tehtnih razlogov takim subjektom ne podelile pooblastila za izvajanje navedenih ukrepov. V tem kontekstu, kadar se država članica odloči, da ne bo dopustila, da bi kateri od navedenih subjektov izdal zunanja obvestila, bi morala to pojasniti in utemeljiti.
- (37) Usklajene preiskave potrošniških trgov so še ena od oblik usklajevanja izvrševanja, ki se je izkazala za učinkovito orodje proti kršitvam zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, tako da bi jo bilo treba v prihodnje ohraniti in okrepiti tako v spletnih kot v nespletnih sektorjih. Usklajene preiskave potrošniških trgov bi bilo treba izvesti zlasti, kadar tržni trendi, pritožbe potrošnikov ali drugi indici kažejo, da so se kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov zgodile ali se dogajajo.
- (38) Podatki, povezani s pritožbami potrošnikov, bi lahko na ravni Unije in na nacionalni ravni oblikovalcem politike pomagali pri oceni delovanja potrošniških trgov in odkrivanju kršitev. Izmenjavo takšnih podatkov bi bilo treba spodbujati na ravni Unije.
- (39) Bistveno je, da v obsegu, ki je potreben za prispevek k doseganju cilja te uredbe, države članice druga drugo in Komisijo obveščajo o svojih dejavnostih v zvezi z varstvom interesov potrošnikov, tudi o njihovi podpori za dejavnosti predstavnikov potrošnikov, njihovi podpori za dejavnosti organov, odgovornih za izvensodno reševanje potrošniških sporov, in njihovi podpori za dostop potrošnikov do pravnega varstva. Države članice bi morale biti v sodelovanju s Komisijo sposobne izvajati skupne dejavnosti v zvezi z izmenjavo informacij o politiki varstva potrošnikov na zgoraj navedenih področjih.
- (40) Obstoječi izzivi v zvezi z izvrševanjem presegajo meje Unije, interese potrošnikov Unije pa je treba zavarovati pred nepoštenimi trgovci s sedežem v tretjih državah. Zato bi bilo treba s pogajanjem doseči mednarodne sporazume s tretjimi državami o medsebojni pomoči pri izvrševanju zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Navedeni mednarodni sporazumi bi morali vključevati predmet urejanja iz te uredbe, s pogajanjem pa bi jih bilo treba doseči na ravni Unije ter tako zagotoviti optimalno varstvo potrošnikov Unije in nemoteno sodelovanje s tretjimi državami.

- (41) Za informacije, ki si jih izmenjajo pristojni organi, bi morala veljati stroga pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti, da preiskave ne bi bile ogrožene oziroma ugled trgovcev neupravičeno oškodovan. Pristojni organi bi se morali odločiti, da take informacije razkrijejo le, ko je to primerno in potrebno, v skladu z načelom sorazmernosti, ob upoštevanju javnega interesa, pri čemer je med drugim mišljena javna varnost, varstvo potrošnikov, javno zdravje, varstvo okolja ali pravilen potek kazenskih preiskav, ter od primera do primera.
- (42) Da bi povečali preglednost mreže za sodelovanje ter ozaveščenost potrošnikov in javnosti na splošno, bi morala Komisija vsaki dve leti pripraviti poročilo s pregledom informacij, statističnih podatkov in razvojnih trendov na področju izvrševanja potrošniškega prava, ki jih pridobi v okviru sodelovanja pri izvrševanju iz te uredbe, in ga dati na voljo javnosti.
- (43) Močno razširjene kršitve bi bilo treba odpravljati uspešno in učinkovito. Da se to doseže, bi bilo treba vzpostaviti sistem za izmenjavo prednostnih nalog pri izvrševanju, ki bi potekala na dve leti.
- (44) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se določi praktična in operativna ureditev delovanja elektronske zbirke podatkov. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (45) Ta uredba ne posega v sektorska pravila Unije, ki določajo sodelovanje med sektorskimi regulatorji, ali v veljavna sektorska pravila Unije o nadomestilu potrošnikom za škodo, ki je posledica kršitve zadevnih pravil. Ta uredba prav tako ne posega v druge sisteme in mreže sodelovanja, določene v sektorski zakonodaji Unije. Ta uredba spodbuja sodelovanje in usklajevanje med mrežo za varstvo potrošnikov in mrežami regulativnih organov, ustanovljenih v skladu s sektorsko zakonodajo Unije. Ta uredba ne posega v uporabo ukrepov v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah v državah članicah.
- (46) Ta uredba ne posega v pravico do vlaganja zahtevkov za individualno ali kolektivno nadomestilo, za katero velja nacionalno pravo, in ne predvideva njihovega izvrševanja.
- (47) V kontekstu te uredbe bi se morale uporabljati Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (48) Ta uredba ne posega v veljavna pravila Unije v zvezi s pooblastili nacionalnih regulativnih organov, ustanovljenih v skladu s sektorsko zakonodajo Unije. Kadar je primerno in mogoče, bi morali navedeni organi za prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe in za pomoč pristojnim organom uporabiti pooblastila, ki jih imajo na voljo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.
- (49) Ta uredba ne posega v vlogo in pooblastila pristojnih organov in Evropskega bančnega organa v zvezi z varstvom kolektivnih ekonomskih interesov potrošnikov v zadevah, ki se nanašajo na storitve v zvezi s plačilnimi računi in kreditne pogodbe za stanovanjske nepremičnine na podlagi Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ in Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.
- (50) Mehanizem medsebojne pomoči se ob upoštevanju obstoječih mehanizmov za sodelovanje, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2014/17/EU in Direktive 2014/92/EU, ne bi smel uporabljati za kršitve teh direktiv znotraj Unije.

⁽¹⁾ Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

- (51) Ta uredba ne posega v Uredbo Sveta št. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in so prisotne v ustavnem izročilu držav članic. To uredbo bi morali zato razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, vključno s tistimi, povezanimi s svobodo izražanja ter svobodo in pluralnostjo medijev. Pristojni organi bi morali pri izvajanju minimalnih pooblastil iz te uredbe doseči ustrezno ravnovesje med interesi, zavarovanimi s temeljnimi pravicami, kot so visoka stopnja varstva potrošnikov, svoboda gospodarske pobude in svoboda obveščanja.
- (53) Ker cilja te uredbe, namreč sodelovanja med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj same ne morejo zagotoviti sodelovanja in usklajevanja, temveč se zaradi njenega ozemelskega in osebnega področja uporabe lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (54) Uredbo (ES) št. 2006/2004 bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

V tej uredbi so določeni pogoji, pod katerimi pristojni organi, ki so jih njihove države članice imenovalе kot odgovorne za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, sodelujejo in se usklajujejo med seboj in s Komisijo, da bi uveljavili skladnost s to zakonodajo in zagotovili nemoteno delovanje notranjega trga ter izboljšali varstvo ekonomskih interesov potrošnikov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za kršitve znotraj Unije, močno razširjene kršitve in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, tudi če navedene kršitve prenehajo pred začetkom ali zaključkom izvrševanja.
2. Ta uredba ne posega v pravila Unije o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti ne v pravila o pristojnosti sodišč in o pravu, ki se uporablja.
3. Ta uredba ne posega v uporabo ukrepov v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v civilnih in kazenskih zadevah v državah članicah, zlasti ne v delovanje evropske pravosodne mreže.
4. Ta uredba ne posega v izpolnjevanje dodatnih obveznosti držav članic, ki so povezane z medsebojno pomočjo v okviru varstva kolektivnih ekonomskih interesov potrošnikov, tudi na področju kazenskih zadev, in ki izhajajo iz drugih pravnih aktih, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.
5. Ta uredba ne posega v Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
6. Ta uredba ne posega v možnost sprožanja nadaljnjih javnih ali zasebnih izvršilnih ukrepov v skladu z nacionalnim pravom.
7. Ta uredba ne posega v relevantno pravo Unije, ki se uporablja za varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.
8. Ta uredba ne posega v nacionalno pravo, ki se uporablja za nadomestilo potrošnikom za škodo, povzročeno s kršitvijo zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.
9. Ta uredba ne posega v pravico pristojnih organov, da izvedejo preiskovalne in izvršilne ukrepe zoper več kot enega trgovca zaradi podobnih kršitev iz te uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

⁽²⁾ Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

10. Poglavje III te uredbe se ne uporablja za kršitve znotraj Unije iz direktiv 2014/17/EU in 2014/92/EU.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zakonodaja Unije o varstvu interesov potrošnikov“ pomeni uredbe in direktive, kot so bile prenesene v notranji pravni red držav članic, ki so navedene v Prilogi k tej uredbi;
- (2) „kršitev znotraj Unije“ pomeni vsakršno dejanje ali opustitev v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, ki prebivajo v državi članici, ki ni tista:
 - (a) iz katere izvira dejanje ali opustitev, oziroma v kateri je prišlo do dejanja ali opustitve,
 - (b) v kateri ima trgovec, ki je odgovoren za dejanje ali opustitev, svoj sedež, ali
 - (c) v kateri se nahajajo dokazi ali sredstva trgovca, ki se nanašajo na dejanje ali opustitev;
- (3) „močno razširjena kršitev“ pomeni:
 - (a) vsakršno dejanje ali opustitev v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, ki prebivajo v vsaj dveh državah članicah, ki nista tisti:
 - (i) iz katere izvira dejanje ali opustitev, oziroma v kateri je prišlo do dejanja ali opustitve,
 - (ii) v kateri ima trgovec, ki je odgovoren za dejanje ali opustitev, svoj sedež, ali
 - (iii) v kateri se nahajajo dokazi ali sredstva trgovca, ki se nanašajo na dejanje ali opustitev, ali
 - (b) vsa dejanja ali opustitve v nasprotju z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki so povzročila, povzročajo ali je verjetno, da bodo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov, in imajo skupne značilnosti, med katerimi so enaka nezakonita praksa, kršitev istega interesa, stori pa jih isti trgovec sočasno v vsaj treh državah članicah;
- (4) „močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije“ pomeni močno razširjeno kršitev, ki je povzročila, povzroča ali je verjetno, da bo povzročila škodo kolektivnim interesom potrošnikov v vsaj dveh tretjinah držav članic, ki skupaj predstavljajo vsaj dve tretjini prebivalstva Unije;
- (5) „kršitve iz te uredbe“ pomeni kršitve znotraj Unije, močno razširjene kršitve in močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije;
- (6) „pristojni organ“ pomeni kateri koli javni organ, ustanovljen na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in imenovan s strani države članice kot odgovoren za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov;
- (7) „enotni povezovalni organ“ pomeni javni organ, imenovan s strani države članice kot odgovoren za usklajevanje uporabe te uredbe v tej državi članici;
- (8) „imenovani organ“ pomeni organ, ki ima legitimen interes za prenehanje ali prepoved kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, ki ga imenuje država članica in ki prejema navodila od pristojnega organa za namene zbiranja potrebnih informacij in sprejemanja potrebnih izvršilnih ukrepov, ki so na voljo imenovanemu organu v skladu z nacionalnim pravom za prenehanje ali prepoved kršitve, ter ki deluje v imenu pristojnega organa;
- (9) „organ prosilec“ pomeni pristojni organ, ki vloži prošnjo za medsebojno pomoč;
- (10) „zaprošeni organ“ pomeni pristojni organ, ki prejme prošnjo za medsebojno pomoč;
- (11) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v zasebni ali javni lasti, ki sama ali prek katere koli druge osebe, ki deluje po njenem pooblastilu ali v njenem imenu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;

- (12) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (13) „pritožba potrošnika“ pomeni izjavo, podprto s primernimi dokazi, da je trgovec kršil, krši ali je verjetno, da bo kršil zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov;
- (14) „škoda, povzročena kolektivnim interesom potrošnikov“ pomeni dejansko ali morebitno škodo, povzročeno interesom več potrošnikov, prizadetih zaradi kršitev znotraj Unije, močno razširjenih kršitev ali močno razširjenih kršitev z razsežnostjo Unije;
- (15) „spletni vmesnik“ pomeni vsakršno programsko opremo, vključno s spletnim mestom, njegovim delom ali aplikacijo, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu in je namenjena temu, da potrošnikom omogoča dostop do trgovčevega blaga ali storitev;
- (16) „usklajene preiskave potrošniških trgov“ pomeni usklajene preiskave potrošniških trgov s sočasnimi usklajenimi nadzornimi ukrepi za preverjanje skladnosti z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov ali odkrivanje njenih kršitev.

Člen 4

Uradno obveščanje o zastaralnih rokih

Vsak enotni povezovalni organ Komisijo uradno obvesti o zastaralnih rokih, ki veljajo v njegovi državi članici in se uporabljajo za izvršilne ukrepe iz člena 9(4). Komisija pripravi povzetek zastaralnih rokov iz uradnega obvestila in ga da na voljo pristojnim organom.

POGLAVJE II

PRISTOJNI ORGANI IN NJIHOVA POOBLASTILA

Člen 5

Pristojni organi in enotni povezovalni organi

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov in enotni povezovalni organ, ki so odgovorni za uporabo te uredbe.
2. Pristojni organi izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, kot bi delovali v imenu potrošnikov v lastni državi članici in za svoj račun.
3. Znotraj vsake države članice je enotni povezovalni organ odgovoren za usklajevanje preiskovalnih in izvršilnih dejavnosti pristojnih organov, drugih javnih organov iz člena 6 in, v ustreznih primerih, imenovanih organov v zvezi s kršitvami iz te uredbe.
4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi in enotni povezovalni organi na voljo vire, ki so potrebni za uporabo te uredbe, vključno z zadostnimi proračunskimi in drugimi viri, strokovnim znanjem, postopki in drugimi podrobnostmi.
5. Kadar je na njihovem ozemlju več kot en pristojni organ, države članice zagotovijo, da so naloge vsakega od teh pristojnih organov jasno opredeljene in da tesno sodelujejo, zato da lahko učinkovito opravljajo svoje naloge.

Člen 6

Sodelovanje glede uporabe te uredbe v državah članicah

1. Za namen pravilne uporabe te uredbe vsaka država članica zagotovi, da njeni pristojni organi, drugi javni organi in, v ustreznih primerih, imenovani organi med seboj učinkovito sodelujejo.
2. Drugi javni organi iz odstavka 1 na zahtevo pristojnega organa sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki so jim na voljo v skladu z nacionalnim pravom, da dosežejo prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe.
3. Države članice zagotovijo, da imajo drugi javni organi iz odstavka 1 sredstva in pooblastila, potrebna za uspešno sodelovanje s pristojnimi organi pri uporabi te uredbe. Navedeni drugi javni organi redno obveščajo pristojne organe o ukrepih, sprejetih pri uporabi te uredbe.

Člen 7

Vloga imenovanih organov

1. Pristojni organ (v nadaljnjem besedilu: organ, ki da navodilo) lahko imenovanemu organu po potrebi in v skladu z nacionalnim pravom da navodilo, naj zbere potrebne informacije o kršitvi iz te uredbe ali sprejme potrebne izvršilne ukrepe, ki so mu na voljo v skladu z nacionalnim pravom za prenehanje ali prepoved navedene kršitve. Organ, ki da navodilo, da imenovanemu organu navodilo samo, če se po posvetovanju z organom prosilcem ali drugimi pristojnimi organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, organ prosilec in zaproseni organ oziroma vsi zadevni pristojni organi strinjajo, da bo imenovani organ verjetno pridobil potrebne informacije ali da bo dosegel prenehanje ali prepoved kršitve na način, ki je vsaj tako učinkovit in uspešen, kot če bi ukrepal organ, ki da navodilo.
2. Če organ prosilec ali drugi pristojni organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, menijo, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, o tem brez odlašanja pisno obvestijo organ, ki da navodilo, in pri tem obrazložijo razloge za svoje mnenje. Če organ, ki da navodilo, ne soglaša s tem mnenjem, lahko zadevo predloži Komisiji, ki brez odlašanja izda mnenje o tem.
3. Za organ, ki da navodilo, še naprej velja obveznost, da zbira potrebne informacije ali sprejema potrebne izvršilne ukrepe, če:
 - (a) imenovanemu organu ne uspe brez odlašanja pridobiti potrebnih informacij ali doseči prenehanja ali prepovedi kršitve iz te uredbe, ali
 - (b) če se pristojni organi, ki jih zadeva kršitev iz te uredbe, ne strinjajo, da se lahko imenovanemu organu da navodilo na podlagi odstavka 1.
4. Organ, ki da navodilo, sprejme vse potrebne ukrepe, da prepreči razkritje informacij, za katere veljajo pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33.

Člen 8

Informacije in sezname

1. Vsaka država članica Komisiji brez odlašanja sporoči naslednje informacije in vse spremembe teh informacij:
 - (a) imena in kontaktne podatke pristojnih organov, enotnega povezovalnega organa, imenovanih organov in subjektov, ki izdajajo zunanja obvestila na podlagi člena 27(1); in
 - (b) informacije o organizaciji, pooblastilih in pristojnostih pristojnih organov.
2. Komisija na svojem spletnem mestu vzdržuje in posodablja javno dostopen seznam pristojnih organov, enotnih povezovalnih organov, imenovanih organov in subjektov, ki izdajajo zunanja obvestila na podlagi člena 27(1) ali (2).

Člen 9

Minimalna pooblastila pristojnih organov

1. Vsak pristojni organ razpolaga z minimalnimi preiskovalnimi in izvršilnimi pooblastili iz odstavkov 3, 4, 6 in 7 tega člena, ki so potrebni za uporabo te uredbe, ter jih izvaja v skladu s členom 10.
2. Ne glede na odstavek 1 se lahko države članice odločijo, da ne podelijo vseh pooblastil vsakemu pristojnemu organu, če lahko vsaj en pristojni organ učinkovito in po potrebi izvaja vsako od teh pooblastil v zvezi s katero koli kršitvijo iz te uredbe v skladu s členom 10.
3. Pristojni organi razpolagajo vsaj z naslednjimi preiskovalnimi pooblastili:
 - (a) pooblastilo za dostop do vseh relevantnih dokumentov, podatkov ali informacij v zvezi s katero od kršitev iz te uredbe, v kakršni koli obliki ali formatu in ne glede na njihov nosilec ali kje so shranjeni;

- (b) pooblastilo, da za namene ugotavljanja, ali se je kršitev iz te uredbe zgodila ali se dogaja, in za namene ugotavljanja podrobnosti takšne kršitve, vključno s sledenjem finančnim in podatkovnim tokovom, ugotavljanja identitete oseb, udeleženi v finančnih in podatkovnih tokovih, in ugotavljanja informacij o bančnih računih in lastništva spletnih mest od vsakega javnega organa, telesa ali agencije v svoji državi članici ali od vsake fizične ali pravne osebe zahtevajo vse relevantne informacije, podatke ali dokumente v kakršnem koli formatu ali obliki in ne glede na njihov nosilec ali kje so shranjeni;
- (c) pooblastilo za izvedbo potrebnih inšpekcijskih pregledov na kraju samem, tudi za vstop v kateri koli prostor, na katero koli zemljišče ali v katero koli prevozno sredstvo, ki ga trgovec, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, uporablja za svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, ali da za to zaprosi druge javne organe, in sicer z namenom, da se proučijo, zasežejo, vzamejo ali pridobijo kopije informacij, podatkov ali dokumentov, ne glede na njihov nosilec; pooblastilo, da zasežejo vse informacije, podatke ali dokumente za potrebno obdobje in v obsegu, potrebnem za inšpekcijski pregled; pooblastilo, da zahtevajo pojasnila o dejstvih, informacijah, podatkih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet inšpekcijskega pregleda, in sicer od vsakega predstavnika ali člana osebja trgovca, na katerega se nanaša inšpekcijski pregled, in zabeležijo njegove odgovore;
- (d) pooblastilo za nakup blaga ali storitev v smislu poskusnega nakupa, kadar je potrebno, tudi s skrivno identiteto, da bi odkrili kršitve iz te uredbe in pridobili dokaze, vključno s pooblastilom za izvajanje inšpekcijskih pregledov, opazovanje, preučevanje, razstavitev ali preskus blaga ali storitev.

4. Pristojni organi imajo vsaj naslednja izvršilna pooblastila:

- (a) pooblastilo za sprejetje začasnih ukrepov, da se prepreči nevarnost resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov;
- (b) pooblastilo, da skušajo od trgovca, odgovornega za kršitev iz te uredbe, pridobiti zaveze o prenehanju te kršitve ali da jih sprejmejo;
- (c) pooblastilo, da od trgovca na njegovo pobudo prejmejo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve iz te uredbe, ali da v ustreznih primerih skušajo od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve;
- (d) pooblastilo, da se v ustreznih primerih potrošnike, ki trdijo, da so bili s kršitvijo iz te uredbe oškodovani, po ustrezni poti seznanijo, kako na podlagi nacionalnega prava zahtevati odškodnino;
- (e) pooblastilo, da pisno odredijo, naj trgovec preneha s kršitvami iz te uredbe;
- (f) pooblastilo, da dosežejo prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe;
- (g) če ni na voljo nobene druge učinkovite poti, da bi se doseglo prenehanje ali prepoved kršitve iz te uredbe, in da se prepreči nevarnost resnega oškodovanja kolektivnih interesov potrošnikov:
 - (i) pooblastilo, da odstranijo vsebino ali omejijo dostop do spletnega vmesnika ali odredijo izrecni prikaz opozorila potrošnikom, ki dostopajo do spletnega vmesnika;
 - (ii) pooblastilo, da ponudniku storitev gostovanja odredijo odstranitev, onemogočenje ali omejitev dostopa do spletnega vmesnika, ali
 - (iii) v ustreznih primerih, pooblastilo, da registrom ali regulatorjem domen odredijo izbris popolnoma določenega imena domene, njegovo registracijo pa omogočijo zadevnemu pristojnemu organu;

vključno z zahtevo, da tretja stran ali drug javni organ izvede takšne ukrepe;

- (h) pooblastilo, da izrečejo kazni, na primer globe ali periodične denarne kazni, za kršitve iz te uredbe ter za nespoštovanje katere koli odločitve, odredbe, začasnega ukrepa, zaveze trgovca ali drugega ukrepa, sprejetega na podlagi te uredbe.

Kazni iz točke (h) morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, v skladu z zahtevami zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov. Pri tem se zlasti skrbno upoštevajo narava, teža in trajanje zadevne kršitve, kot je ustrezno.

5. Pooblastilo za izrekanje kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni, za kršitve iz te uredbe velja za vsako kršitev zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov, ko relevantni pravni akt Unije s seznama v Prilogi predvideva kazni. To ne posega v pooblastila nacionalnih organov na podlagi nacionalnega prava za izrekanje kazni, kot so upravne ali druge globe ali periodične denarne kazni, kadar pravni akti Unije s seznama v Prilogi ne predvidevajo kazni.

6. Pristojni organi imajo pooblastilo, da na lastno pobudo uvedejo preiskavo ali začnejo postopek za prenehanje ali prepoved kršitve iz te uredbe.

7. Pristojni organi lahko vsako končno odločitev, zavezo trgovca ali odredbo, sprejeto na podlagi te uredbe, vključno z objavo identitete trgovca, odgovornega za kršitev iz te uredbe, objavijo.

8. Pristojni organi se v ustreznih primerih lahko posvetujejo s potrošniškimi organizacijami, združenji trgovcev, imenovanimi organi ali drugimi zadevnimi osebami glede učinkovitosti predlaganih zavez pri prenehanju kršitve iz te uredbe.

Člen 10

Izvajanje minimalnih pooblastil

1. Pooblastila iz člena 9 se izvajajo:

(a) neposredno s strani pristojnih organov v okviru lastne pristojnosti;

(b) kjer je primerno, ob pomoči drugih pristojnih organov ali drugih javnih organov;

(c) z dajanjem navodil imenovanim organom, če je ustrezno, ali

(d) z zahtevkom, naslovljenim na sodišča, pristojna za izdajo potrebne odločbe, vključno, kjer je primerno, s pritožbo, če zahtevku za izdajo potrebne odločbe ni bilo ugodeno.

2. Izvajanje pooblastil iz člena 9 pri uporabi te uredbe mora biti sorazmerno ter v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, tudi z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Preiskovalni in izvršilni ukrepi, sprejeti pri uporabi te uredbe, morajo biti primerni glede na naravo kršitve ter splošno dejansko ali morebitno škodo zaradi kršitve zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov.

POGLAVJE III

MEHANIZEM MEDSEBOJNE POMOČI

Člen 11

Prošnje za informacije

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca slednjemu brez odlašanja, v vsakem primeru pa v 30 dneh, če ni drugače dogovorjeno, zagotovi vse relevantne informacije, ki so potrebne, da se ugotovi, ali se je kršitev znotraj Unije zgodila ali se dogaja, in da se doseže prenehanje te kršitve.

2. Zaprošeni organ opravi ustrezne in potrebne preiskave ali sprejme morebitne druge potrebne ali ustrezne ukrepe, da bi zbral zahtevane informacije. Po potrebi te preiskave opravi s pomočjo drugih javnih ali imenovanih organov.

3. Na prošnjo organa prosilca lahko zaprošeni organ uradnikom organa prosilca dovoli, da spremljajo uradnike zaprosenega organa pri njihovih preiskavah.

Člen 12

Prošnje za izvršilne ukrepe

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca z izvajanjem pooblastil iz člena 9 in morebitnih dodatnih pooblastil, ki jih ima v skladu z nacionalnim pravom, sprejme vse potrebne in sorazmerne izvršilne ukrepe za prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije. Zaprošeni organ določi ustrezne izvršilne ukrepe, potrebne, da se doseže prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije, in jih sprejme brez odlašanja, najpozneje pa v šestih mesecih po prejemu prošnje, razen če poda posebne razloge za podaljšanje tega roka. V ustreznih primerih zaprošeni organ trgovcu, odgovornemu za kršitev znotraj Unije, izreče kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni. Zaprošeni organ lahko od trgovca na njegovo pobudo prejme dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne kršitve znotraj Unije, ali pa lahko v ustreznih primerih skuša od trgovca pridobiti zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve.

2. Zaprošeni organ redno obvešča organ prosilec o sprejetih korakih in ukrepih ter o korakih in ukrepih, ki jih namerava sprejeti. Zaprošeni organ prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35 brez odlašanja uradno obvesti organ prosilec, pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o sprejetih ukrepih in njihovem učinku na kršitev znotraj Unije, med drugim tudi o tem:

- (a) ali so bili uvedeni začasni ukrepi;
- (b) ali je kršitev prenehala;
- (c) kateri ukrepi so bili sprejeti in ali so bili navedeni ukrepi tudi izvedeni;
- (d) v kolikšni meri so bile potrošnikom, prizadetim zaradi domnevne kršitve, zagotovljene popravne zaveze.

Člen 13

Postopek za prošnje za medsebojno pomoč

1. Pri vlaganju prošnje za medsebojno pomoč organ prosilec zagotovi potrebne informacije, na podlagi katerih lahko zaprošeni organ to prošnjo izpolni, vključno z vsemi potrebnimi dokazi, ki jih je mogoče pridobiti samo v državi članici organa prosilca.

2. Organ prosilec pošlje takšne prošnje za medsebojno pomoč enotnemu povezovalnemu organu države članice zaprosenega organa in v vednost enotnemu povezovalnemu organu države članice organa prosilca. Enotni povezovalni organ države članice zaprosenega organa prošnje brez odlašanja posreduje ustreznemu pristojnemu organu.

3. Prošnje za medsebojno pomoč in vsa sporočila so v pisni obliki z uporabo standardnih obrazcev in se posredujejo elektronsko prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35.

4. Zadevni pristojni organi se dogovorijo o jezikih, ki se uporabljajo za prošnje za medsebojno pomoč in za vsa sporočila v zvezi z njimi.

5. Če dogovora o jezikih ni mogoče doseči, se prošnje za medsebojno pomoč pošljejo v uradnem jeziku, ali enem od uradnih jezikov, države članice organa prosilca, odgovori pa v uradnem jeziku, ali enem od uradnih jezikov, države članice zaprosenega organa. V tem primeru je vsak pristojni organ odgovoren za potrebne prevode prošenj, odgovorov in drugih dokumentov, ki jih prejme od drugega pristojnega organa.

6. Zaprošeni organ neposredno odgovori tako organu prosilcu kot tudi enotnemu povezovalnemu organu držav članic organa prosilca in zaprosenega organa.

Člen 14

Zavrnitev prošnje za medsebojno pomoč

1. Zaprošeni organ lahko prošnjo za informacije na podlagi člena 11 zavrne, če nastopi kateri od naslednjih primerov:

- (a) po posvetovanju z organom prosilcem se izkaže, da slednji informacij, za katere je zaprosil, ne potrebuje, da bi ugotovil, ali se je kršitev znotraj Unije zgodila, se dogaja ali obstaja utemeljen sum, da bi se lahko zgodila;
- (b) organ prosilec se ne strinja, da bi za informacije veljala pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33;
- (c) pred sodnimi organi v državi članici zaprosenega organa ali organa prosilca je bila že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek zoper istega trgovca v zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije.

2. Zaprošeni organ lahko prošnjo za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12, po posvetovanju z organom prosilcem, zavrne, če nastopi kateri od naslednjih primerov:

- (a) pred sodnimi organi v državi članici zaprosenega organa je bila že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek, ali izdana sodba, dosežena sodna poravnava ali izdana sodna odredba zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije in zoper istega trgovca;
- (b) potrebna izvršilna pooblastila so se že začela izvajati ali pa je bila že sprejeta upravna odločba v zvezi z isto kršitvijo znotraj Unije in zoper istega trgovca v državi članici zaprosenega organa, da bi se doseglo hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved kršitve znotraj Unije;
- (c) po ustrezni preiskavi zaprošeni organ ugotovi, da se kršitev znotraj Unije ni zgodila;
- (d) zaprošeni organ ugotovi, da organ prosilec ni zagotovil informacij, ki so potrebne v skladu s členom 13(1);
- (e) zaprošeni organ je sprejel zaveze, ki jih je predlagal trgovec, na podlagi katerih naj bi slednji v določenem roku prenehal s kršitvijo znotraj Unije, in ta rok še ni potekel.

Vendar če trgovec ne izpolni sprejetih zavez v roku iz točke (e) prvega pododstavka, zaprošeni organ ugotovi prošnji za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12.

3. Zaprošeni organ prosilec in Komisijo obvesti o zavrnitvi prošnje za medsebojno pomoč, skupaj z obrazložitvijo te zavrnitve.

4. V primeru nesoglasja med organom prosilcem in zaprošenim organom lahko bodisi organ prosilec bodisi zaprošeni organ zadevo predloži Komisiji, ki o zadevi brez odlašanja izda mnenje. Kadar zadeva Komisiji ni predložena, lahko ta izda mnenje na lastno pobudo. Za namene izdaje navedenega mnenja lahko Komisija zahteva relevantne informacije in dokumente, ki sta si jih izmenjala organ prosilec in zaprošeni organ.

5. Komisija spremlja delovanje mehanizma medsebojne pomoči ter upoštevanje postopkov in rokov za obravnavanje prošenj za medsebojno pomoč s strani pristojnih organov. Komisija ima dostop do prošenj za medsebojno pomoč ter do informacij in dokumentov, ki si jih izmenjata organ prosilec in zaprošeni organ.

6. Za zagotovitev uspešnega in učinkovitega delovanja mehanizma medsebojne pomoči lahko Komisija v ustreznih primerih za države članice izda smernice in pripravi priporočila.

POGLAVJE IV

MEHANIZMA ZA USKLAJENO PREISKOVANJE IN IZVRŠEVANJE PRI MOČNO RAZŠIRJENIH KRŠITVAH IN MOČNO RAZŠIRJENIH KRŠITVAH Z RAZSEŽNOSTJO UNIJE

Člen 15

Postopek odločanja med državami članicami

V zadevah iz tega poglavja zadevni pristojni organi odločajo s konsenzom.

Člen 16

Splošna načela sodelovanja

1. Kadar obstaja utemeljen sum močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, in Komisija z izdajo opozoril na podlagi člena 26 o tem brez odlašanja obvestijo drug drugega in enotne povezovalne organe, ki jih ta kršitev zadeva.

2. Pristojni organi, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, usklajujejo preiskovalne in izvršilne ukrepe, ki jih sprejmejo za obravnavo teh kršitev. Izmenjajo vse potrebne dokaze in informacije ter drug drugemu in Komisiji brez odlašanja zagotovijo vso potrebno pomoč.
3. Pristojni organi, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, zagotovijo, da se zberejo vsi potrebni dokazi in informacije ter sprejmejo vsi potrebni izvršilni ukrepi, da bi dosegli prenehanje ali prepoved te kršitve.
4. Brez poseganja v odstavek 2 ta uredba ne vpliva na nacionalne preiskovalne in izvršilne dejavnosti, ki jih izvajajo pristojni organi v zvezi z isto kršitvijo istega trgovca.
5. V ustreznih primerih lahko pristojni organi uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga je pooblastila Komisija, povabijo k sodelovanju pri usklajenem preiskovanju, izvršilnih dejavnostih in drugih ukrepih iz tega poglavja.

Člen 17

Sprožitev usklajenega ukrepanja in imenovanje koordinatorja

1. V primeru utemeljenega suma močno razširjene kršitve pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, na podlagi medsebojnega dogovora sprožijo usklajeno ukrepanje. O sprožitvi usklajenega ukrepanja brez odlašanja uradno obvestijo enotne povezovalne organe, ki jih ta kršitev zadeva, in Komisijo.
2. Pristojni organi, ki jih domnevna močno razširjena kršitev zadeva, en pristojni organ, ki ga domnevna močno razširjena kršitev zadeva, imenujejo za koordinatorja. Če se pristojni organi o tem imenovanju ne morejo dogovoriti, vlogo koordinatorja prevzame Komisija.
3. Če Komisija utemeljeno sumi, da obstaja močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, na podlagi člena 26 o tem brez odlašanja uradno obvesti pristojne organe in enotne povezovalne organe, ki jih ta domnevna kršitev zadeva. Komisija v uradnem obvestilu utemelji morebitno usklajeno ukrepanje. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, na podlagi informacij, ki so jim na voljo ali so jim zlahka dostopne, opravijo ustrezne preiskave. Pristojni organi, ki jih zadeva močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, o rezultatih takih preiskav na podlagi člena 26 uradno obvestijo druge pristojne organe, enotne povezovalne organe, ki jih zadeva ta kršitev, in Komisijo, in sicer v enem mesecu od dneva uradne obvestitve s strani Komisije. Če se na podlagi teh preiskav izkaže, da se morda dogaja močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije, pristojni organi, ki jih ta kršitev zadeva, sprožijo usklajeno ukrepanje in sprejmejo ukrepe iz člena 19 ter, kadar je primerno, ukrepe iz členov 20 in 21.
4. Usklajeno ukrepanje iz odstavka 3 usklajuje Komisija.
5. Pristojni organ se vključi v usklajeno ukrepanje, če se med izvajanjem tega usklajenega ukrepanja izkaže, da ga močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva.

Člen 18

Razlogi za odklonitev sodelovanja pri usklajenem ukrepanju

1. Pristojni organ lahko sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloni iz katerega koli od naslednjih razlogov:
 - (a) v zvezi z isto kršitvijo je bila v državi članici tega pristojnega organa zoper istega trgovca že uvedena kazenska preiskava ali sprožen sodni postopek oziroma je bila izdana sodba ali dosežena sodna poravnava;
 - (b) izvajanje potrebnih izvršilnih pooblastil se je začelo že pred izdajo opozorila iz člena 17(3) ali pa je bila v zvezi z isto kršitvijo zoper istega trgovca v državi članici tega pristojnega organa sprejeta upravna odločba, da bi se doseglo hitro in učinkovito prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije;
 - (c) po ustrezni preiskavi je očitno, da je dejanski ali potencialni učinek domnevne močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije v državi članici tega pristojnega organa zanemarljiv in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov;
 - (d) relevantna močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije se ni zgodila v zadevni državi članici tega pristojnega organa in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov;

(e) pristojni organ je sprejel predlagane zaveze trgovca, ki je odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, da bo prenehal s to kršitvijo v državi članici tega pristojnega organa, trgovec pa je te zaveze izpolnil, in zato temu pristojnemu organu ni treba sprejeti nobenih izvršilnih ukrepov.

2. Če pristojni organ sodelovanje pri usklajenem ukrepanju odkloni, o svoji odločitvi brez odlašanja obvesti Komisijo, druge pristojne organe in enotne povezovalne organe, ki jih močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije zadeva, ter jo obrazloži in predloži vse potrebne spremne dokumente.

Člen 19

Preiskovalni ukrepi v okviru usklajenega ukrepanja

1. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, zagotovijo, da se preiskave in inšpekcijski pregledi opravijo uspešno, učinkovito in usklajeno. Prizadevajo si, da preiskave in inšpekcijske preglede izvedejo sočasno eden z drugim ter da, kolikor to omogoča nacionalno postopkovno pravo, uporabijo začasne ukrepe.

2. Po potrebi se lahko uporabi mehanizem medsebojne pomoči iz poglavja III, zlasti ko je treba zbrati potrebne dokaze in druge informacije iz držav članic, ki niso države članice, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ali zagotoviti, da se zadevni trgovec ne bo izognil izvršilnim ukrepom.

3. V ustreznih primerih pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, rezultat preiskave in oceno močno razširjene kršitve oziroma, kjer je ustrezno, močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije navedejo v skupnem, medsebojno dogovorjenem stališču.

4. Razen če se pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, dogovorijo drugače, koordinator o skupnem stališču obvesti trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije. Trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, se omogoči, da se izjavi o zadevah, ki so del skupnega stališča.

5. V ustreznih primerih ter brez poseganja v člen 15 ali pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33 pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, skupno stališče v celoti ali delno objavijo na svojih spletnih mestih ter lahko za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije, združenja trgovcev in druge zadevne strani. Komisija skupno stališče v celoti ali delno objavi na svojem spletnem mestu ob soglasju zadevnih pristojnih organov.

Člen 20

Zaveze v okviru usklajenega ukrepanja

1. Na podlagi skupnega stališča, sprejetega na podlagi člena 19(3), lahko pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, pozovejo, naj v določenem roku predlaga zaveze za prenehanje te kršitve. Trgovec lahko zaveze za prenehanje kršitve predlaga tudi na lastno pobudo ali zagotovi popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi kršitve.

2. V ustreznih primerih in brez poseganja v pravila o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33, lahko pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, na svojih spletnih mestih objavijo zaveze, ki jih je predlagal trgovec, odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, ali pa, če je primerno, lahko zaveze, ki jih je ta trgovec predlagal, na svojem spletnem mestu objavi Komisija sama, če to zahtevajo zadevni pristojni organi. Pristojni organi in Komisija lahko za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije, združenja trgovcev in druge zadevne strani.

3. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ocenijo predlagane zaveze in izid ocene sporočijo trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije; če pa je trgovec ponudil popravne zaveze, pristojni organi obvestijo potrošnike, ki trdijo, da so bili oškodovani zaradi te kršitve. Če so zaveze sorazmerne in zadoščajo za prenehanje močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, jih pristojni organi sprejmejo in določijo rok, v katerem jih je treba izpolniti.

4. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, spremljajo izpolnjevanje zavez. Zagotovijo zlasti, da trgovec, odgovoren za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, koordinatorju redno poroča o napredku pri izpolnjevanju zavez. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, lahko v ustreznih primerih za mnenje zaprosijo potrošniške organizacije in strokovnjake, da bi preverili, ali so ukrepi, ki jih je sprejel trgovec, v skladu z zavezami.

Člen 21

Izvršilni ukrepi v okviru usklajenega ukrepanja

1. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, v svoji jurisdikciji sprejmejo vse potrebne izvršilne ukrepe zoper trgovca, odgovornega za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, da bi se doseglo prenehanje ali prepoved te kršitve.

V ustreznih primerih trgovcu, odgovornemu za močno razširjeno kršitev ali močno razširjeno kršitev z razsežnostjo Unije, izrečejo kazni, kot so globe ali periodične denarne kazni. Pristojni organi lahko prejmejo od trgovca na njegovo pobudo dodatne popravne zaveze v korist potrošnikov, prizadetih zaradi domnevne močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije, ali pa v ustreznih primerih lahko od trgovca pridobijo zaveze, da bo zagotovil primerno povrnitev škode potrošnikom, prizadetim zaradi te kršitve.

Izvršilni ukrepi so še zlasti primerni, kadar:

- (a) je za hitro in uspešno prenehanje ali prepoved kršitve potreben takojšen izvršilni ukrep;
- (b) je malo verjetno, da bodo zaveze, ki jih je predlagal trgovec, odgovoren za kršitev, privedle do njenega prenehanja;
- (c) trgovec, ki je odgovoren za kršitev, ni predlagal zavez pred iztekom roka, ki so ga določili zadevni pristojni organi;
- (d) zaveze, ki jih je predlagal trgovec, ki je odgovoren za kršitev, ne zadostujejo za prenehanje kršitve oziroma, kadar je ustrezno, za povrnitev škode potrošnikom, ki so jo utrpeli zaradi kršitve, ali
- (e) trgovec, ki je odgovoren za kršitev, v roku iz člena 20(3) ni izpolnil zavez za prenehanje kršitve, oziroma v ustreznih primerih ni zagotovil povrnitve škode potrošnikom, ki so jo utrpeli zaradi kršitve.

2. Izvršilni ukrepi iz odstavka 1 se sprejmejo učinkovito in usklajeno, da bi dosegli prenehanje ali prepoved močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije. Pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, si prizadevajo, da bi bili izvršilni ukrepi v državah članicah, ki jih zadeva ta kršitev, sprejeti sočasno.

Člen 22

Zaključek usklajenega ukrepanja

1. Usklajeno ukrepanje se zaključi, če pristojni organi, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, ugotovijo, da je močno razširjena kršitev ali močno razširjena kršitev z razsežnostjo Unije prenehala ali je bila v vseh zadevnih državah članicah prepovedana oziroma da se ni zgodila.

2. Koordinator brez odlašanja uradno obvesti Komisijo ter, kadar je ustrezno, pristojne organe in enotne povezovalne organe držav članic, ki jih zadeva usklajeno ukrepanje, o zaključku usklajenega ukrepanja.

Člen 23

Vloga koordinatorja

1. Koordinator, imenovan v skladu s členom 17 ali 29, zlasti:

- (a) zagotovi, da so vsi zadevni pristojni organi in Komisija ustrezno in pravočasno obveščeni o napredku preiskave ali izvršilnega ukrepa, kakor je ustrezno, ter o katerih koli predvidenih naslednjih korakih in ukrepih, ki bodo sprejeti;

- (b) usklajuje in spremlja preiskovalne ukrepe, ki jih sprejmejo zadevni pristojni organi v skladu s to uredbo;
 - (c) usklajuje pripravo in izmenjavo vseh potrebnih dokumentov med zadevnimi pristojnimi organi in Komisijo;
 - (d) ohranja stik s trgovcem in drugimi stranmi, ki jih zadevajo preiskovalni ali izvršilni ukrepi, kakor je ustrezno, razen če se zadevni pristojni organi in koordinator dogovorijo drugače;
 - (e) kadar je ustrezno, usklajuje ocenjevanje, posvetovanja in spremljanje, ki jih izvajajo zadevni pristojni organi, ter druge ukrepe, potrebne za obdelavo in izpolnitev zavez, ki jih predlagajo zadevni trgovci;
 - (f) kadar je ustrezno, usklajuje izvršilne ukrepe, ki jih sprejmejo zadevni pristojni organi;
 - (g) usklajuje prošnje za medsebojno pomoč, ki jih predložijo zadevni pristojni organi na podlagi poglavja III.
2. Koordinator ne odgovarja za dejanja ali opustitve zadevnih pristojnih organov pri izvajanju pooblastil iz člena 9.
3. Če usklajeno ukrepanje zadeva močno razširjene kršitve ali močno razširjene kršitve z razsežnostjo Unije pravnih aktov Unije iz člena 2(10), koordinator povabi Evropski bančni organ kot opazovalca.

Člen 24

Jezikovna ureditev

1. O jezikih, ki jih pristojni organi uporabljajo za uradno obveščanje ter vsa druga sporočila, ki jih zajema to poglavje in ki so v zvezi z usklajenim ukrepanjem in usklajenimi preiskavami potrošniških trgov, se dogovorijo zadevni pristojni organi.
2. Če dogovora med zadevnimi pristojnimi organi ni mogoče doseči, se uradna obvestila in druga sporočila pošljejo v uradnem jeziku, ali v enem od uradnih jezikov, države članice, ki sestavi uradno obvestilo ali drugo sporočilo. V tem primeru je vsak zadevni pristojni organ, če je potrebno, odgovoren za prevode uradnih obvestil, sporočil in drugih dokumentov, ki jih prejme od drugih pristojnih organov.

Člen 25

Jezikovna ureditev za komuniciranje s trgovci

Za namene postopkov iz tega poglavja sme trgovec komunicirati v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov, ki se uradno uporabljajo v državi članici, v kateri ima trgovec sedež ali stalno prebivališče.

POGLAVJE V

DEJAVNOSTI NA RAVNI UNIJE

Člen 26

Opozorila

1. Pristojni organ Komisijo, druge pristojne organe in enotne povezovalne organe brez odlašanja uradno obvesti o vsakem utemeljenem sumu, da se na njegovem ozemlju dogaja kršitev iz te uredbe, ki bi lahko škodovala interesom potrošnikov v drugih državah članicah.
2. Komisija zadevne pristojne organe in enotne povezovalne organe brez odlašanja uradno obvesti o vsakem utemeljenem sumu, da se je zgodila kršitev iz te uredbe.
3. Pri uradnem obveščanju, torej izdajanju opozorila, iz odstavkov 1 in 2 pristojni organ ali Komisija navede informacije o domnevni kršitvi iz te uredbe, ter zlasti naslednje, če so na voljo:
 - (a) opis dejanja ali opustitve, ki pomeni kršitev;
 - (b) podrobnosti izdelka ali storitve, ki jo kršitev zadeva;
 - (c) imena držav članic, ki jih kršitev zadeva ali bi jih utegnila zadevati;

- (d) identiteto trgovca ali trgovcev, odgovornih ali domnevno odgovornih za kršitev;
- (e) pravno podlago za morebitne ukrepe s sklicevanjem na nacionalno pravo in ustrezne določbe pravnih aktov Unije, navedenih v Prilogi;
- (f) opis in stanje pravnih postopkov, izvršilnih ukrepov ali drugih sprejetih ukrepov, ki se nanašajo na kršitev, ter njihove datume in trajanje;
- (g) navedbo pristojnih organov, ki izvajajo pravne postopke in sprejemajo druge ukrepe.

4. Pri izdajanju opozorila lahko pristojni organ pristojne organe in relevantne enotne povezovalne organe v drugih državah članicah ter Komisijo – ali pa lahko Komisija zaprosi pristojne organe in relevantne enotne povezovalne organe v drugih državah članicah – zaprosi, naj preverijo, ali se na podlagi informacij, ki so na voljo ali so zlahka dostopne relevantnim pristojnim organom oziroma Komisiji, na ozemlju teh drugih držav članic dogajajo podobne domnevne kršitve oziroma ali so bili v teh drugih državah članicah že sprejeti izvršilni ukrepi proti takim kršitvam. Navedeni pristojni organi drugih držav članic in Komisija odgovorijo na prošnjo brez odlašanja.

Člen 27

Zunanja opozorila

1. Vsaka država članica podeli - če ni utemeljenih zadržkov proti temu - imenovanim organom, evropskim potrošniškim centrom, potrošniškim organizacijam in združenjem oziroma, če je primerno, združenjem trgovcev, ki imajo potrebno strokovno znanje, pooblastilo, da pristojnim organom relevantnih držav članic in Komisijo izdajo opozorilo o domnevnih kršitvah iz te uredbe ter jim zagotovijo informacije iz člena 26(3), ki so jim na voljo (v nadaljnjem besedilu: zunanje opozorilo). Vsaka država članica o seznamu teh subjektov in njegovih morebitnih spremembah brez odlašanja uradno obvesti Komisijo.
2. Po posvetovanju z državami članicami Komisija združenjem, ki na ravni Unije zastopajo interese potrošnikov oziroma, kadar je primerno, trgovcev, podeli pooblastilo, da izdajajo zunanja opozorila.
3. Pristojni organi niso dolžni uvesti postopka ali sprejeti katerega koli drugega ukrepa na podlagi zunanjega opozorila. Subjekti, ki izdajo zunanja opozorila, zagotovijo, da so predložene informacije pravilne, posodobljene in točne, ter po potrebi uradno sporočene informacije brez odlašanja popravijo ali jih umaknejo.

Člen 28

Izmenjava drugih informacij, relevantnih za odkrivanje kršitev

V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, pristojni organi prek elektronske zbirke podatkov iz člena 35 brez odlašanja uradno obvestijo Komisijo in pristojne organe zadevnih držav članic o vseh ukrepih, ki so jih sprejeli za obravnavanje kršitve iz te uredbe v svoji jurisdikciji, če sumijo, da bi zadevna kršitev lahko škodovala interesom potrošnikov v drugih državah članicah.

Člen 29

Usklajene preiskave potrošniških trgov

1. Pristojni organi se lahko odločijo za izvajanje usklajenih preiskav potrošniških trgov, da bi preverili skladnost z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov ali odkrili njene kršitve. Usklajene preiskave potrošniških trgov usklajuje Komisija, razen če se sodelujoči pristojni organi dogovorijo drugače.
2. Sodelujoči pristojni organi lahko pri opravljanju usklajenih preiskav potrošniških trgov uporabijo preiskovalna pooblastila iz člena 9(3) in druga pooblastila, ki so jim podeljena v skladu z nacionalnim pravom.
3. Pristojni organi lahko k sodelovanju pri usklajenih preiskavah potrošniških trgov povabijo imenovane organe, uradnike Komisije in drugo spremljevalno osebje, ki ga pooblasti Komisija.

Člen 30

Usklajevanje drugih dejavnosti, ki prispevajo k preiskovanju in izvrševanju

1. V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, države članice obveščajo druga drugo in Komisijo o svojih dejavnostih na naslednjih področjih:

- (a) usposabljanje uradnikov, ki sodelujejo pri uporabi te uredbe;
 - (b) zbiranje, razvrščanje in izmenjava podatkov o pritožbah potrošnikov;
 - (c) razvijanje mrež uradnikov za posamezni sektor;
 - (d) razvijanje informacijskih in komunikacijskih orodij ter
 - (e) morebitno razvijanje standardov, metodologij in smernic v zvezi z uporabo te uredbe.
2. V obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, lahko države članice usklajujejo in skupaj organizirajo dejavnosti na področjih iz odstavka 1.

Člen 31

Izmenjava uradnikov med pristojnimi organi

1. Da bi izboljšali sodelovanje, lahko pristojni organi sodelujejo v programih izmenjave za uradnike iz drugih držav članic. Pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi uradnikom iz drugih držav članic omogočijo učinkovito sodelovanje v dejavnostih pristojnega organa. V ta namen so navedeni uradniki pooblašteni za opravljanje nalog, ki jim jih je zaupal pristojni organ gostitelj v skladu z zakonodajo svoje države članice.
2. Med izmenjavo se civilnopravna in kazenska odgovornost uradnika obravnava enako kot civilnopravna in kazenska odgovornost uradnikov pristojnega organa gostitelja. Uradniki iz drugih držav članic upoštevajo poklicne standarde in ustrezna interna pravila ravnanja pristojnega organa gostitelja. Navedena pravila ravnanja zagotavljajo zlasti varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, poštene postopke in dosledno upoštevanje pravil o zaupnosti ter varovanju poklicne in poslovne skrivnosti iz člena 33.

Člen 32

Mednarodno sodelovanje

1. Unija varstvo interesov potrošnikov zagotavlja tudi tako, da v obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te uredbe, sodeluje s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami na področjih, ki jih ureja ta uredba. Unija in zadevne tretje države lahko sklenejo sporazume o sodelovanju, vključno s podrobnostmi o uporabi medsebojne pomoči, izmenjavi zaupnih informacij in programi izmenjave osebja.
2. Sporazumi o sodelovanju in medsebojni pomoči pri varstvu in krepitvi interesov potrošnikov, sklenjeni med Unijo in tretjimi državami, spoštujejo relevantne predpise o varstvu podatkov, ki se uporabljajo za prenos osebnih podatkov v tretje države.
3. Kadar pristojni organ od organa tretje države prejme informacije, ki so potencialno relevantne za pristojne organe drugih držav članic, jih posreduje tem pristojnim organom, kolikor je to dopustno na podlagi veljavnih dvostranskih sporazumov o pomoči, sklenjenih s to tretjo državo, in kolikor je to v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.
4. Pristojni organ lahko organu tretje države informacije, posredovane na podlagi te uredbe, posreduje tudi na podlagi dvostranskega sporazuma o pomoči, sklenjenega s to tretjo državo, pod pogojem, da to odobri pristojni organ, ki je prvotno posredoval informacije, in pod pogojem, da je to v skladu s pravom Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

POGLAVJE VI

SKUPNE UREDITVE

Člen 33

Uporaba in razkritje informacij ter varovanje poklicne in poslovne skrivnosti

1. Informacije, ki jih pri uporabi te uredbe zbirajo pristojni organi in Komisija ali so jim posredovane, se uporabljajo le za zagotavljanje skladnosti z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov.

2. Informacije iz odstavka 1 se obravnavajo kot zaupne ter se uporabijo in razkrijejo le ob ustreznem upoštevanju poslovnih interesov fizične ali pravne osebe, tudi kar zadeva poslovne skrivnosti in intelektualno lastnino.

3. Vendar pa lahko pristojni organi po posvetovanju s pristojnim organom, ki je posredoval informacije, razkrijejo takšne informacije, ki so potrebne, da:

(a) se dokažejo kršitve iz te uredbe ali

(b) se doseže prenehanje ali prepoved kršitev iz te uredbe.

Člen 34

Uporaba dokazov in ugotovitev preiskav

Pristojni organi lahko kot dokaz uporabijo vse posredovane informacije, dokumente, ugotovitve, izjave, overjene kopije ali obveščevalna obvestila pod enakimi pogoji kot podobne dokumente, pridobljene v lastni državi članici, ne glede na njihov nosilec.

Člen 35

Elektronska zbirka podatkov

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje potrebno elektronsko zbirko podatkov za vsa sporočila med pristojnimi organi, notnimi povezovalnimi organi in Komisijo na podlagi te uredbe. Vse informacije, poslane prek elektronske zbirke podatkov, se shranjujejo in obdelujejo v tej elektronski zbirki podatkov. Ta zbirka podatkov je neposredno dostopna pristojnim organom, notnim povezovalnim organom in Komisiji.

2. Informacije, ki jih zagotavljajo subjekti, ki na podlagi člena 27(1) ali (2) izdajajo zunanja opozorila, se shranjujejo in obdelujejo v elektronski zbirki podatkov. Vendar navedeni subjekti do nje nimajo dostopa.

3. Kadar pristojni organ, imenovani organ ali subjekt, ki na podlagi člena 27(1) ali (2) izdaja zunanja opozorila, ugotovi, da se je opozorilo o kršitvi, ki ga je izdal na podlagi člena 26 ali 27, pozneje izkazalo za neutemeljeno, to opozorilo umakne. Komisija relevantne informacije brez odlašanja umakne iz zbirke podatkov in o razlogih za umik obvesti vse strani.

Podatki, povezani s kršitvijo, se v elektronski zbirki podatkov hranijo le tako dolgo, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani in obdelani, vendar ne dlje kot pet let po dnevu, ko:

(a) zaproseni organ Komisijo na podlagi člena 12(2) uradno obvesti, da je kršitev znotraj Unije prenehala;

(b) koordinator na podlagi člena 22(1) z uradnim obvestilom sporoči, da je usklajeno ukrepanje zaključeno; ali

(c) so bile informacije v vseh drugih primerih vnesene v zbirko podatkov.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi se praktično in operativno uredi delovanje elektronske zbirke podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 38(2).

Člen 36

Odpoved povračilu stroškov

1. Države članice se odpovejo vsem zahtevkom za povračilo stroškov, nastalih z uporabo te uredbe.

2. Ne glede na odstavek 1 je v zvezi s prošnjami za izvršilne ukrepe na podlagi člena 12 država članica organa prosilca državi članici zaprosenega organa dolžna poravnati vse stroške in vse izgube, ki bi nastali zaradi ukrepov, ki jih je sodišče zavrnilo in spoznalo za neutemeljene glede na vsebino zadevne kršitve.

Člen 37

Prednostne naloge pri izvrševanju

1. Države članice si do 17. januarja 2020, nato pa vsaki dve leti, med seboj in s Komisijo izmenjajo informacije o svojih prednostnih nalogah pri izvrševanju v zvezi z uporabo te uredbe.

Takšne informacije vključujejo:

- (a) informacije o tržnih trendih, ki bi lahko vplivali na interese potrošnikov v zadevni državi članici in drugih državah članicah;
- (b) pregled ukrepov, izvedenih na podlagi te uredbe v zadnjih dveh letih, zlasti preiskovalnih in izvršilnih ukrepov v zvezi z močno razširjenimi kršitvami;
- (c) statistične podatke, izmenjane preko opozoril iz člena 26;
- (d) okvirna prednostna področja za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov v zadevni državi članici za naslednji dve leti ter
- (e) predlagana prednostna področja za izvrševanje zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov na ravni Unije za naslednji dve leti.

2. Brez poseganja v člen 33 Komisija vsaki dve leti pripravi pregled informacij iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 ter ga objavi. O tem obvesti Evropski parlament.

3. V primerih bistvene spremembe okoliščin ali tržnih pogojev v dveh letih po tem, ko so države članice nazadnje predložile informacije o svojih prednostnih nalogah pri izvrševanju, države članice le-te posodobijo ter s tem seznanijo druge države članice in Komisijo.

4. Komisija za lažje prednostno razvrščanje ukrepov iz te uredbe pripravi povzetek prednostnih nalog pri izvrševanju, ki so jih države članice predložile v skladu z odstavkom 1 tega člena, ter letno poroča odboru iz člena 38(1). Komisija z državami članicami izmenjuje dobre prakse in referenčne vrednosti, zlasti z vidika razvijanja dejavnosti za krepitev zmogljivosti.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 38

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 39

Uradna obvestila

Države članice brez odlašanja sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področjih, ki jo ureja ta uredba, in besedila sporazumov, ki jih sklenejo na področjih, ki jih ureja ta uredba, razen sporazumov, ki se nanašajo na posamične primere.

Člen 40

Poročanje

1. Komisija do 17. januarja 2023 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi te uredbe.

2. Navedeno poročilo vsebuje oceno o uporabi te uredbe, vključno z oceno učinkovitosti izvrševanja zakonodaje Unije o varstvu interesov potrošnikov na podlagi te uredbe, še posebej glede pooblastil pristojnih organov iz člena 9, zlasti skupaj s pregledom, kako se razvija skladnost ravnanja trgovcev na ključnih potrošniških trgih, ki jih zadeva čezmejno trgovanje, z zakonodajo Unije o varstvu interesov potrošnikov.

Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 41

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2006/2004 se razveljavi z učinkom od 17. januarja 2020.

Člen 42

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 17. januarja 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 12. decembra 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

M. MAASIKAS

PRILOGA

Direktive in uredbe iz točke (1) člena 3

1. Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).
2. Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).
3. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).
4. Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).
5. Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67): členi 86 do 100.
6. Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37): člen 13.
7. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).
8. Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL L 46, 17.2.2004, str. 1).
9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).
10. Uredba (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L 204, 26.7.2006, str. 1).
11. Direktiva 2006/114/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju (UL L 376, 27.12.2006, str. 21): člen 1, točka (c) člena 2 in členi 4 do 8.
12. Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36): člen 20.
13. Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14).
14. Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).
15. Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3): členi 22, 23 in 24.

16. Direktiva 2008/122/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave (UL L 33, 3.2.2009, str. 10).
 17. Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1): členi 9, 10 in 11 ter členi 19 do 26.
 18. Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 334, 17.12.2010, str. 1).
 19. Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avto-busnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).
 20. Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).
 21. Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63): člen 13.
 22. Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 1): člen 14.
 23. Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34): členi 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 in 23, poglavje 10 ter prilogi I in II.
 24. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214): členi od 3 do 18 in člen 20(2).
 25. Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih, spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/314/EGS (UL L 326, 11.12.2015, str. 1).
 26. Uredba (EU) 2017/1128 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu (UL L 168, 30.6.2017, str. 1).
-